

- 1) Czy substancje roślinne lub ziołowe (zwane dalej „substancjami botanicznymi”) mogą być reklamowane za pomocą oświadczeń zdrowotnych [art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006] lub odniesień do ogólnych, nieswoistych korzyści, jakie przynosi dany składnik odżywczy lub dana żywność dla ogólnego dobrego stanu zdrowia i dla związanego ze zdrowiem dobrego samopoczucia [art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006], jeżeli w odniesieniu do takich oświadczeń nie zostało udzielone zezwolenie zgodnie z tym rozporządzeniem i nie figurują one w wykazach dozwolonych oświadczeń przewidzianych w art. 13 i 14 tego rozporządzenia (art. 10 ust. 1 rozporządzenia), lub jeżeli odniesieniom tym nie towarzyszy konkretne oświadczenie zdrowotne znajdujące się w wykazach przewidzianych w art. 13 lub 14 tego rozporządzenia (art. 10 ust. 3 rozporządzenia), tak długo jak nie zostały zakończone ocena [Europejskiego] Urzędu [ds. Bezpieczeństwa Żywności] i rozpatrywanie przez Komisję włączenia zgłoszonych oświadczeń w odniesieniu do „substancji botanicznych” do wykazów wspólnotowych przewidzianych w art. 13 i 14 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 404, s. 9.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1047/2012 z dnia 8 listopada 2012 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 w odniesieniu do wykazu oświadczeń żywieniowych (Dz.U. 2012, L 310, s. 36).

⁽³⁾ Dz.U. 2012, L 136, s. 1.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 536/2013 z dnia 11 czerwca 2013 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (UE) nr 432/2012 ustanawiające wykaz dopuszczonych oświadczeń zdrowotnych dotyczących żywności, innych niż oświadczenia odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz rozwoju i zdrowia dzieci (Dz.U. 2013, L 160, s. 4).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy (Polska)
w dniu 27 czerwca 2023 r. – Rzecznik Finansowy**

(Sprawa C-390/23, Rzecznik Finansowy)

(2023/C 338/14)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Rzecznik Finansowy

Uczestnicy postępowania: Bank AG S.A., M.S., A.K.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 19 ust. 1 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej w związku z art. 47 akapit drugi Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, sprzeciwia się przepisom prawa krajowego, przewidującym, że sąd ostatniej instancji (Sąd Najwyższy) rozpoznający nadzwyczajny środek zaskarżenia (skargę nadzwyczajną) od prawomocnego orzeczenia sądu powszechnego orzeka w składzie obejmującym udział osoby (ławnika Sądu Najwyższego), która:

1. nie jest sędzią Sądu Najwyższego;
2. została powołana do pełnienia swej funkcji:
 - a) bezpośrednio przez władzę ustawodawczą – zwykłą większością głosów,
 - b) na podstawie ogólnych i nieweryfikowalnych kryteriów wyboru,
 - c) w procedurze pozbawionej możliwości sądowej kontroli powołania,
 - d) na okres 4-letniej kadencji;
3. i może zostać przez władzę ustawodawczą odwołana, co również nie podlega kontroli sądowej?